

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Gospodom volilcem logaško-postojinskega okraja!

Z ozirom na sklepe volilnih shodov v Logatci in Postojini in po poizvedovanju mnenja zaupnih mož priporoča klub narodnih poslancev gospodom volilcem, da naj izvolijo za deželni zbor dne 29. novembra t. l.

g. Hinkota Kavčič-a,

posestnika na Razdrtem;

za državni zbor dne 6. decembra t. l.

g. dr. Andreja Ferjančič-a,

c. kr. državnega pravnika namestnika v Ljubljani.

V Ljubljani, 24. novembra 1886.

Klub narodnih poslancev.

Avstrija za Anglijo?

Na Dunaji, 24. novembra. [Izv. dop.]

Tukajšnji agentje angleške diplomacije se tačas prav pogostem pripeljejo pred palačo našega vnanjega ministerstva. Česa iščejo? Skušnjavci? Lord Salisbury jih je bil napovedal s svojim znanim govorom, a javno naše mnenje se je takoj izrazilo, da jim ne verjame, da jih ne mara. Sladak je bil lord Salisbury. Kar bode Avstrija svetovala, je dejal, na to se bodo v Londonu ozirali. Posadil je nas tudi na prvo mesto. „Zieh' die grossen Stiefel an und geh' du voran!“ Hotel je reči, da je Avstrija jedina država, kateri mora biti mari bolgarskega konflikta, pa da je zato ona tudi jedina, ki more proti Rusiji pokazati svojo odločnost. In Angleška? No, ona bode poslušala naše svete, pomagala pa nam bode pri svojej najboljej volji, kolikor bode mogla. Če bi hotela, pomagala bi nam z denarjem proti dobrim obrestim, z drugim ne. Grof Kalnoky je lordu Salisbury-ju tudi javno odgovoril, da se Anglija lahko igra z vojno na svojem srečnem otoku, kateri za svoje prebivalstvo ne pozna nesilne vojaške dolžnosti. Prav hladno se je nadalje zahvalil za angleške priklone, zavračal jih, naglašujoč, da želi mirno rešitev sedanjega balkanskega vprašanja in slednjič le dejal, da bi Avstrija imela Anglijo na svojej strani, če bi morala obrniti se

proti Rusiji, Angleški in drugi protiruski listi so pobrali tudi te besede in so iz njih napravili avstro-angleško alijanco. Dodali so jej še Italijo, katera bi tudi rada v motni vodi kaj ujela, če ne Tridenta in Trsta, pa za sedaj vsaj Suakim. Menda pa niti to protirusko politikovanje po časnikih, niti angleško letanje okolu našega ministerstva ne bodo naše vnanjje politiki pameti zmešalo.

Gotovo je, da Angleži sami pravo za pravo ne vedo, zakaj bi se posebno žrtvovali za mirno, ali celo vojno rešitev vprašanja bolgarske nezavisnosti na korist. Ubogo malo brigajo Bolgari Anglijo. Na veliko angleško jezo se je del bolgarske domovine odcepil od Rusije, angleški kabinet se je najdalje upiral, da bi se Vzhodnja Rumelija združila s kneževino. Vera, da so male balkanske države za nezavisnost ustvarjene, poznana je bila v Velikej Britaniji še le tedaj, ko so se narodi po agitaciji in po pripomočkih drugih osamosvetili bili in ko jih je rusko delo bilo že osvobodilo. Anglija bi najrajši, da bi Balkan bil še ves v turških rokah, da bi Turčija bila tako močna in krepka dovolj za vojno proti Rusiji. Vsa njena politika se suče okolu vprašanja, kako bi se Rusiji v Evropi napravljale zadrege, da bi tako njena razljutost bila obrnena od angleškega gospodstva v Aziji, od Indije. Ker pa je Turčija veliko preslaba za količkaj resno akcijo, ker njeno razpadanje samo po sebi vabi in kliče tujo intervencijo, osobito po najprirodnejših potih intervencijo rusko, zato bi sedaj Anglija rada, da bi kdo drugi namestu Turčije ruskej diplomaciji na pot hodil in jej dajal posla v Evropi. Avstro-ogersko cesarstvo bode sedaj tisto novo izvoljeno sredstvo angleške politike. No, naša država ima samosvoje namene, državo imamo za-se, ne pa za Angleže. Gledati moramo, da se država finančno in narodno-gospodarsko, osobito na polji obrtnosti zbere in okrepi. Zato pa potrebujemo mi zlasti miru, dolgotrajnega in stanovitnega prijateljstva sosednjimi državami. Tako bode tudi mogoče, da se zberemo in pripravimo za drugo vojno, za mirno vojno z Anglijo. Treba je naše državi, za mirno zlasti tega delj, da razširi in utrdi svoje gospodarske zveze z balkanskimi državami, da se tako jedenkrat prične naša resna konkurencija z angleško trgovino in obrtnostjo na Balkanu. Mi predobro vemo, kdo bi imel dobiček od naše vojne z Rusijo in komu kaže,

naganjati nas v smelo tako podjetje. Če bi Avstrija tudi zmagala v velikej vojni, bila bi potem le onemogla, za deset in deset let nazaj potisnena v še večje gospodarske slabosti, kakor sedaj; mi bi tedaj imeli bojno slavo, Angleži pa materijalni dobiček, to pa je gospodi v Londonu poglavitno.

Slednjič po je lord Salisbury zgodovinskih stvari omenjal, katere Avstrijo še bolj svari, bratiti se z Anglijo. Rekel je sam, da se Anglija ni proti Rusiji postavljala leta 1829 in 1878, češ, ker ni imela zaveznikov. Šele na Berolinskem kongresu, da jih je dobila pa v to konferenco porabila, da se je lepo usedla na Ciperski otok. Angleški lord tedaj meni, da bi Avstrija storila, kar ni kar nič dišalo Veliki Britaniji. Pa nonšalansa Salisburyjeva je še večja. Spominja nas na krimsko vojno ter pravi, da je tedaj bila Anglija zvezana z Avstrijo in Francijo, pozneje tudi z Italijo, katere tisti čas niti bilo ni, in s Turčijo. To kaže, da je Avstrija, da si s Prusijo vred nevtralna, bila zadovoljna s početjem zahodnih držav, Francije in Anglije, proti Ruskej, da pa se ni prizvelo hotela mešati v vojno. Zato pa se je privzelo 15.000 mož Sardinske vojske in to na podlagi dogovora, iz katerega je kasneje navstala nezavisnost Italije. Avstrija je bila tedaj s svojo poliko na zibeži. Pa tudi tako je za Anglijo veliko žrtvovala in pridobila si zanjo zaslug. Postavila je bila 300.000 mož na noge in Rusijo izrinila iz podunavskih kneževin. Pozneje, ko se je bil Sebastopol že udal, ne bilo bi še miru, da se ni Avstrija postavila proti Rusiji. Avstrijske zasluge pa so se popolnem prezrle in s kakšnim denarjem jih je Anglija poplačala, to je brati v listih grofa Vizthuma, kateri so te dni na svetlo prišli. Za istino se povsodi trdi, da je lord Palmerston, minister vnanjih reči v kabinetu Aberdeenovem in njega najvažniši član, v živej zvezi bil z italijanskimi uporniki, da je jih tedaj poznal slavohlepne črteze Cavourjeve, da bi jih tedaj pospeševal. Mi pa smo Angliji na korist jih naredili 600 milijonov dolga in ko bi bili 1859. leta denar potrebovali, ni ga bilo nikjer nič, da bi mogla vojna z Italijo dolgotrajniša biti. Skleniti se je moral mir v Villafranchi, dasi je naša vojska bila povsem še vrla in močna. V Londonu, to je bilo plačilo, so se prevzetno smijali in se delali, kakor da bi ne bilo več Avstrije. Po tem takem je uprav smešna predrznost

LISTEK.

Carigrad.

(Po D' Amicisu.)

Kavarna.

(Dalje.)

Muezin.

Ograja ga je skrivala vsega, razen obličja, katerega obraznih potez zaradi daljave nisi mogel razpoznati. Par trenotkov stoji nepremakljiv, potlej si s prsti spre ušesa, dvignivši obraz proti nebu, začne upiti s počasnim glasom, drhtavim in predirljivim, slovesno in otožno svete besede, katere so se tisti hip slišale s vseh minaretov v Afriki, Aziji, Evropi: „Bog je veli! Mjeden sam Bog je! Mohamed je prerok božji! Pridite k molitvi! Bog je velik! Bog je jedini! Pridite k molitvi!“ — Nato stopi za pol poluokroga po hodniku dalje, ter ponavlja one iste besede obrnjen proti severu, zatem proti vzhodu, nato proti zapadu, poslednjič pa izgine. Molklo so zadevali zadnji glasovi moje uho, ki so

se mi zdeli, kakor klic na pomaganje. Zdaj je vse utihnilo, tudi midva sva molčala v nekakem žalostnem čutu, kakor bi oni glas tudi nama svetoval moliti, kakor bi bila sama ostala v dolini, zapuščena od Boga. Še nobeden glas zvona mi srca tako globoko ni genol, kakor ta čisti glas prerokovega svetnika, in ta dan sem še le spoznal, čemu je Mohamed, vabeč verne k molitvi, rajši izvolil glas človekov, kakor glas stare izraelske trobente. Dolgo se ni mogel Muhamed odločiti. Ko bi se bil odmenil za minaret, bi bil vzhodna dežela dobila vse drugo lice, minareti bi bili hodna dežela drugačni, in Carigrad bi bil za jedno znamenitost prikrajšan.

Okmejd an.

Zapustivši Pjalipašo, stopava na grič proti zapadu, ter se znajdeva na širokem prostoru nage zemlje, od koder je moči videti ves Zlati rog pa Štambul od Ejuba do Serajevoga griča, in to vse v štirih miljah gajev in džamij, tako veličajnost in sijajnost, da bi je bilo treba gledati na kolenih, kakor veliko nebeško prikazen. To je Okmejd an, strelišče, trg streljic, kamor so nekaj hodili sultani streljice metati iz lokov po navadi peržanskih kraljev.

Še zdaj stoje, nejednako postavljeni marmorni stebriči z napisi, kažoči kraj, kamor so padale cesarske streljice. Še zdaj stoji mičen kiosk s tribino, kjer so sultani napenjali loke. Na desni je stala dolga vrsta paš in begov, kakor živih klicajev, s katerimi so vladarji merili svojo izurjenost; na levi pa dvanajst pažev cesarske družine, ki so letali pobirati streljice, in kazat kraj, kamor so pale. Semtertja na okolu so se skrili nekateri predrzni Turki mej stebrovje in grmovje, da bi prikrito motrili veličanstveni obraz svojega gospodarja, mej tem pa je stal na tribini ponosni Mohamed, kakor plamen najročnejši strelec cesarstva; njegovo plamenno oko je sililo gledalce ponižati glavo, glasovita brada njegova pa, črna kakor krokar na hribu Tavsu, pomaljala se je od daleč na dolgem belem plašči, od janičarske krvi poškopljenem. Zdaj je vse drugače in prozajično. Sultan strelja s pištolami po dvorišči svoje palače, na Okmejd anu pa se v streljanji vadijo pešči. Na jednej strani stoji derviški samostan, na drugi pa samotna kavarna; vse zemljišče je pusto in prazno kakor stepa ali puščava.

(Dalje prih.)

če se pričakuje v Londonu, da bode sedaj po Salisburyjevem govoru avstrijska diplomacija dobila več poguma. Nobeden ne bo delal ognja, da bi se potem le Anglija grela.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. novembra

Hrvatska regnikolarna deputacija odgovorila je na renuncij **ogerske** regnikolarne deputacije. Odgovor je jako zmeren, drugačnega tudi ni bilo pričakovati od korporacije, v katerej so skoro sami privrženci narodne stranke. Nekateri odstavki pa vendar ne bodo ugajali Madjarom. Hrvatska regnikolarna deputacija poudarja, da je Hrvatska jednakovna z Ogersko, in zahteva, da bode ban odgovoren hrvatskemu saboru tudi za ukrepe centralne vlade, kolikor se tičejo Hrvatske.

Vnanje države.

Razmere v **Bolgariji** so jako neznozne. Nikdo ne ve, kako dolgo se bode moglo vzdržati sedanje regentstvo in vlada. Zaroti v Šumli in Sofiji se nesta posrečili, toda pričakovati je še novih za rot. Narod je tudi vedno manj zadovoljen s sedanjo vlado, zategadelj utegne kak ustanek odstraniti sedanje regentstvo. — V zaroto v vojaški šoli je zamotanih pet častnikov in več kadetov, katere bode drugi teden sodilo vojno sodišče.

Knez mingrelski, katerega misli priporočati **Rusija** za **bolgarski** prestol, ima sorodnike mej turškimi in perzijskimi diplomati. Soproga perzijskega poslanika na Dunaji, generala Nerimana hana, je rojena princesinja Dadian. Državni podtajnik v turškem vnanjem ministerstvu Artin Dadian efendi je tudi iz te rodovine, kakor knez mingrelski. — Bolgarom bi nekda knez Nikolaj Dadian mingelski nikakor ne bil po volji. Rajši bi nekda volili princa Aleksandra Oldenburškega, o katerem se misli, da bi bil carju po volji. Mnogo bolgarskih vladnih pristašev dela na to, da bi Bolgari ne volili nobenega ruskega kandidata, dokler se obe Bolgariji popolnem ne združita. — Komu je Rusija izročila varstvo ruskih podanikov v Bolgariji, še ni popolnem jasno. Razna poročila si nasprotujejo. Arhiva ni nobenemu tujemu zastopniku izročila, ampak ga varuje uradnik ruskega zastopstva, ki je zategadelj ostal v Bolgariji. Kakor se govori, je Rusija več prijateljskih vlasti poprosila za varstvo svojih podložnikov. V Sofiji jih je nekda izročila v varstvo nemškemu generalnemu konzulu, v Plovdivu francoskemu, v Burgasu pa perzijskemu konzulu. Za varstvo ruskih podanikov v bolgarskih mestih, koder ni nemških konzulov, bodo tudi skrbeli francoski. Ker je Rusija povsod pustila jednega konzulskega uradnika, je tudi mogoče, da bode smel poslednji po svoji volji odločevati, na katerega konzula se bode obrnil za varstvo ruskih podanikov v vsakem posebnem slučaju. — Pomenljivo je, kako tolmačijo ruski listi odpoklicanje ruskih zastopnikov iz Bolgarije. Po njih mnenji s tem diplomatska zveza nikakor ni pretrgana. Bolgarija je vazalna država Turčije, zategadelj lahko veleposlaništvo pri suverennem dvoru opravlja vse posle. V Sofiji je Rusija imela svojega zastopnika le zategadelj, da je dala kneževini več veljave, dokler jo je vladal udani jej vladar. Da to tolmačenje ni popolnem napačno, svedoči to, da je Gadban efendi povpraševal, če bi Bolgarom ugajal knez mingrelski. Rusija bode tedaj občevala z Bolgarijo s posredovanjem Turčije. S tem, da je odpoklicala svoje zastopnike, je pa Rusija tudi pokazala velevlastim, da je pripravljena posluževati se energičnih sredstev, da doseže svoj namen v Bolgariji. — General Kaulbars obiskal je v Carigradu bolgarskega eksarha in ga nagovarjal, da naj pregovarja bolgarsko duhovništvo, da bode narod pridobivalo za Rusijo.

Odnosaji mej **Rusijo** in **Anglijo** so jako napeti in to ne samo zaradi Bolgarije, ampak tudi zaradi Porta Hamiltona. Ko so Angleži zaseli ta kraj, so Rusom obetali, da ga v kratkem izpraznejo. Komisija višjih pomorskih častnikov se je pa izjavila, da je Port Hamilton neobhodno potreben Angliji zaradi njenih pomorskih koristij v Tišem morju. Zategadelj bode si morda Anglija pridržala to pristanišče, kar Rusom ni prav. Drugače ga nikakor ne bode zopet dala Kitajcem, kakor če sklenejo z njo zvezo proti Rusiji. Anglija išče namreč po vsem svetu zaveznikov proti Rusiji.

Turčija odpocslala je zopet več vojakov in streliva v Drinopolje. Utrdbe okrog Drinopolja in na vzhodno-rumeljskeje meji so dodelane. Ker po Makedoniji roparji pogostem napadajo sela, odpocslala je turška vlada tja 600 konjikov, da bodo zasledovali roparje.

Pri shodu večine **italijanske** zbornice interpeloval je poslanec Ruspoli vlado o stanju vojske in mornarice. Vojni in pomorski minister odgovorila sta, da je Italija za vse pripravljena. Poslanci so bili s to izjavo jako zadovoljni.

Sedanje **rumunsko** ministerstvo je sovražno Rusiji. Oficijozni „Varšavski Dnevnik“ zategadelj poudarja, da mora Rusija svoj upliv porabiti, da odstrani sedanjo rumunsko vlado. Če je Avstrija mogla prepričati, da v Srbiji Ristić ni prišel na krmilo, zakaj ne bi Rusija s svojo mogočno besedo

mogla odstraniti rumunskega ministerstva, ki preveč podpira bolgarsko, Rusiji sovražno regentstvo. Kakor so izvedele „Moskovskija Vjedomosti“, je rumunska vlada sklenila z bolgarskim regentstvom dogovor, da bode izročevala bolgarske politične begune. 28 begunov je Rumunija že izročila Bolgariji, mej njimi znanega agitatorja Sapunova. Častniki Grujev, Popov, Gužov, Ivanov in drugi so se pa rešili v Rusijo.

Dopisi.

S Ptuj 26. novembra. [Izv. dop.] Z velikim veseljem čitali smo tukajšnji Slovenci vest, da so si notranjski volilci svojim kandidatom za državni zbor postavili g. dr. A. Ferjančiča, ki ima v obilnej meri vse za državnega poslanca potrebne lastnosti in zmožnosti. S to kandidaturo, oziroma izvolitvijo, koristili bodo Notranjci ne le samim sebi, temveč tudi vsem Slovence, ki zunaj Kranjske trpe pritisk besnega nemčurstva. Ptujski Slovenci dr. Ferjančiča jako dobro poznamo, saj smo imeli priliko opazovati njegovo dostojno, moško obnašanje, ko je bival mej nami. Takrat zaganjali so se nemškutarji in denuncijantje kakor sršeni v človeka, ki jim hoče razdreti sršenišče, v vsakega narodnjaka, ki je na odličnem mestu v narodnih zadevah hotel kaj pravičnega storiti.

Ali stali smo Ptujski Slovenci kakor še stojimo zdaj vsak na svojem mestu, da storimo, kar zahteva narodna čast, pa odbijamo nesramne navale krivičnega nemčurstva. In mej temi možmi, ki so delali za razvoj slovenskega prebivalstva in ga branili uspešno nasilstva, stal je dr. Ferjančič vselej v prvi vrsti. Da je bil trn v peti vsem zagrizenim nasprotnikom narodnega pospeševanja, znano je bilo sploh; ali kako priti do kože možu, ki se strogo drži postave in se že s svojim pravičnim, elegantnim in moškim postopanjem puhlega obrekovanja oteple. Za postransko oziranje in kimanje nemškutarjskih glav se ni menil. Radi in pogosto se ga spominjamo tukaj vsi Slovenci, ki smo mu in bomo ostali udani prijatelji.

Ko je bival še mej nami, stekel si je posebne zasluge za vse Slovence, kajti po trudapolnih dnevih opravih moral je nagloma po noči prirejati slovenske tiskovine za sodniško uradovanje in le njegovi eneržiji se je zahvaliti, da smo tiskovine tako hitro dobili. Zatorej čestitamo vrlim Notranjcem z dna srca, da so si ga izbrali kandidatom. Dr. Ferjančič je čist značaj, mož od nog do glave in v čast bode vsej Notranjske, da bode imela takega zastopnika. Slava Notranjcem in njih kandidatu dr. Ferjančiču.

Iz Gorice 25. novembra. (Nesreča. — Čitalnica. — Ne šalite se!) V Koprivi na Furlanskem [pripetila se je grozna nesreča. Neka ženica šla je v hlev krave molzt, kar pade svetilnica izpod stropa tako, da se jej vname obleka. Sirota leti na prosto in kliče na pomoč. Nasproti ji prihiti hčerka in jej pomaga, kolikor more, da bi zadušila plamen goreče nesrečnice, a to se jej ni hotelo posrečiti. Stanje nesrečne, 56 let stare žene je grozno in ni upa, da bi okrevala. Roke in gorenji del trupla je hudo opečen, intenzivnost vročine razvidi se iz tega, da se je deloma raztopil srebrni goldinar, kateri je imela zavezan v robci poleg jedne dvajsetice in 17 gl. papirja. Papirnat denar je seveda zgorel, srebrni goldinar pa se je deloma stajal z dvajsetico.

Nača Čitalnica priredi v soboto 27. t. m. prvo veselico v jeseni. Program je jako zanimiv in lep, in ker je popraševanje po veselica Čitalniških jako živahno, nadejati se je polnih prostorov in veselega večera. Priprave za to veselico so prav marljive, uspeh ne bode torej izostal. Ker je bila lani silno, da se dvorana Čitalnična pripravi, je naravno, da je kazala nekatere pomankljivosti, ki so se letos odstranile. Parket je na novo položen, stene na novo risane in na zastoru je roka domače umetelnice popravila podobe, katere so tuji mazači pokvarili.

Nevšečnost pride redkokrat sama. Ni dolgo tega, ko je tukajšnji list napadel popolnem brez povoda in uzroka tukajšnjega gospoda prof. pl. Kleinmeyerja. A danes prinaša Tržaška „Edinost“ notico, ki bode gospodu profesorju izvestno še bolj neljuba nego napad v „Corrieru“. Ne vemo, je li istina ali ne, da se misli baron Pino poslanstvu odpovedati, ne vemo tudi, koga mislijo Korošci v tem slučaju kandidatom proglasiti; a kdor imenovanega gospoda pozná, ve, da on ne hrepeni po tej časti, vé, da je na svojem mestu tam, kjer je, in ne zasluži, da se ga žali s tako šalo in s takimi noticami. Dopis-

niku kličemo: „Lasciate i santi scherzate coi fanti! Ne šalite se!“

Iz Celja 25. novembra. [Izv. dop.] Današnja „Deutsche Wacht“ zopet opisuje s tistim razumom, ki se nahaja po izreku nekega nemškega Celjana v glavah, ki se gibljejo telesno in duševno samo mej Celjem in Polulami (kraj na cesti proti Laškemu, kjer se patroni vahterice zbirajo pri „grenadirbirto- vem“ vinu), kako surovi so pač Slovenci in kako se na Spodnjem Štajerskem silodejna hudodelstva le pri Slovencih kažejo.

Kolikor tudi obžalujemo, da se res večkrat pri štajerskih Slovencih kažejo surova dejanja, toliko bolj moramo glave spodnještajerskih „Nemcev“ opominjati na surovosti, katere nosijo ravno oni na beli dan. Ako ljudje, kakor dr. Foregger, dr. Glantschnigg, dr. Harpf svojih nasprotij ne znajo drugače pomiriti, kakor z orožno silo, po domače s klofutariskim pretepom, ako je v krogu teh ljudi mogoče, da se v gostilniških sobanah, kakor dr. Kovačič in profesor Mayer lani pri „Zlatem levu“, klofutajo, ako na Graškem vseučilišči ustanavljajo društvo za podporo samo nemških študentov in tako nosijo sovražstvo proti Slovence do bolniške in smrtne postelje, ako hujskajo priproste ljudi proti slovenskim pevcem in Sokolom — potem naj „Deutsche Wacht“ pometa surovost iz svojih sob!

Sicer pa moramo Rakuschev list opomniti, da je leta 1881 v celi dolgi vrsti člankov razlagal, da Slovencev ni na svetu. Od kod so pa prišli od tedaj?

Da pa resno govorimo, stoji pač s silodejnimi zločini na Štajerskem tako, da ima vsak kraj žalibog neko število hudodelcev in razbojnikov mej seboj. Na spodnjem Štajerskem stanujejo pač po veliki večini Slovenci, in naravno je, da so hudodelci v tem kraju večinoma Slovenci. Sicer pa se naj „Deutsche Wacht“ spomni nekega Nemca Wiesthalerja, Mariborčana, ki je pred nekolikimi leti neko točarico v Mariboru zaklal, potem napadenih Slovencev v okolici Slovenske Bistrice itd., potem bode priznala, da so hudodelci na spodnjem Štajerskem razdeljeni po razmerji v število slovenskega in nemškega prebivalstva, da pa na Dolenjem Štajerskem ni prav nič hujše, nego mej štajerskimi Nemci, na takozvanem „Stierboden“, ali pa mej koroškimi Nemci, pri katerih se porotna sodišča neprestano pečajo s teško telesno poškodbo, posilstvom in drugimi takimi lepimi delikti. Da „Deutsche Wacht“ ne bode če nadalje srbečica mučila, utegnemo jej pri priliki pokazati v zrcalu nekatere posebno mikavne izvode njenih pristašev. Posebno vesela jih gotovo ne bode.

Nekaj pa moram v Celji z veseljem priznavati, namreč, da postaja občevanje obeh narodnostij prijaznejše, odkar se je dr. Glantschnigg pokazal, „v pravi postavi.“ Mož, ki je v javnem govoru proglasil tudi socialno preganjanje Slovencev, začel je na daljujoč grizti z besedo in peresom Foreggerja, Neckermanna, Aussererja itd. — samo z opatom Celjskim sta še menda srčna prijatelja, — on, ki je vedno tožil, da se pošiljajo uradniki „čez mejo“ na Spodnje Štajersko, pri tem pa pozabil, da je sam ravno tako malo Štajerec, kakor dvorni svetovalec Heinricher, spoznan je zdaj pri Celjanih za moža, ki spada v hišo, ki se imenuje tako, kakor tista, v kateri biva. Vidite, da so Celjani tudi dovtipni.

Domače stvari.

— (Glede notranjske volitve) prisljeni smo h kratki opazki. V „Slovinci“ nek dopisnik trdi, da so pri volilnem sbodu v Postojni tudi taki glasovali, ki neso bili volilni možje. Ta trditev je neosnovana, neistinita. Predno se je glasovalo ločili so se volilni možje v kompaktno maso in samo oni so glasovali. Da bi bilo treba, naštel bi lahko imena vseh mož, ki so glasovali. Sicer pa mi mislimo, da bi bilo celo pravilnejše, ko bi bili vsi navzočni volilci glasovali, kajti volilnim možem mora biti do tega, da poznajo mnenje volilcev in v njih zmislu glasujejo. Vrh tega pa so bili pri shodu sami taki možje, ki so odlični in uplivni v svojem okraji, katerih skoro vsak ima več volilnih mož za seboj, katerih mnenje je torej vsekako merodajno.

— (Gospod Mihael Truden), veletržec v Trstu, je poklonil Tržaškej podružnici sv. Cirila in Metoda petdeset goldinarjev. Bog živi takšne narodnjake! Imovitejši rodoljubi naj ga posnemajo. Le tako naprej, in naša stvar bode uspela!

➤ Dalje v prilogi. ➤

Važno za slovensko učitelstvo!

„POPOTNIK“-ov

Koledar za slovenske učitelje

1887.

kateraga izda „Popotnik“-ovo uredništvo v Mariboru, je ravnokar dotiskan in se prične razpošiljati, kakor hitro pride iz knjigovoznice.

Obseg mu je: 1. Koledarj za 1887. l.; 2. Šolske tiskovine: a) Vsporedi učnih ur, b) Imenik; 3. Plače ljudskega učiteljstva po vsem Avstrijskem; 4. Sematizem ljudskih šol in učiteljev, učiteljske itd. po vsem Slovenskem; 5. Prazen papir za bilješke; 6. Inserati.

Elegantno v platno vezan komad stane 1 gold. 20 kr. (po pošti 5 kr. več).

Naroča se na „Popotnikov koledar“ najbolje po poštinih nakaznicah pri

Upravništvu „Popotnik“-a, Maribor, Reiserstrasse št. 8.

Varstvo proti

koleri

nudi notranja poraba iz južnoštirskih najboljših namiznih vin destilovanega, pristnega

konjaka,

ki se destiluje pod mojim osebnim nadzorstvom. Konjak ni skrivno sredstvo, ne lek, ampak univerzalno domače zdravilo, ki ne bi smelo manjkati pri nobeni rodbini. Vse je gotovo po magu, če se utre, pri revmatizmu, protinu, boleznih v glavi in zobeh, izpadanju las, plesavosti, trganji po udih, ohromenji, sploh pri vsakem poškodovanju na telesu, zategadelj ga zdravniki mnogostransko priporočajo. Cena steklenici z navodilom, kako rabiti, 50 kr.

Razpošilja v obloženih pakovih graščinska žganjarija in tovarna

Benedikta Hertl-a, (839-3)

v Konjicah na Spodnje Štajerskem.

Dobro drozenko vedno kupim in sode za 4 litre v dobrem stanju za 70 kr. nazaj vzamem.

Oznanilo.

Ker mi v tesni prodajalnici v Židovskih ulicah ni mogoče slavni gospodi povsem ustrezati

prevzela sem k praznikom prostorno prodajalnico

v novi hiši tik „kazine“,

(Šelenburgove ulice).

MARIJA DRENIK.

HENRIK KENDA v LJUBLJANI.

Največja zaloga

kožuhnih mufov

od 2 do 4 gld. cenejši kot povsod, iz vsakovrstne kožuhovine: ruski svilnati zajec, domači, divji zajec, opice, Amacone, Skungs, Sealskin, Sealskinbisam, astrakan pristni in imitiran, lisica i. t. d.

Tudi imam v zalogi kožuhovino črne in druge barve v 6, 8 in 10 centimetrov širokih portah, gotovo za našiv na ženske suknje in obleke, meter po 68, 85, 98 kr., 1 gld. 10 kr. i. t. d.

Za Miklavža in Božič

nahaja se velika zbirka iz sladkorja narejenih, cenih in lepih stvari v sladkovarni na Kongresnem trgu, v Fischer-jevi hiši št. 13 pri FRANCETU ŠUMI-ji. (877-1)

Originalni, pristni

TRPOTČEV

izvleček s (podfostornokislino)

apnensko-železnim siropom,

kateri izdeluje samo lekar Victor pl. Trnkoczy.

Izvrstno, že dvajset let preskušeno in neprekosljivo sredstvo proti: suhemu kašlju, hripavosti, trdovratnemu kataru, pomanjkanju krvi, bledeli, škrofeljnini pri otrocih, hujšanju, slabosti pluć, jetiki, bluvanju krvi, tuberkulozi in za okrevajoče. Najboljšega priporočila vredno za vse bolne na prsih in

na plučih.

Pozornosti vredno!

V trgovini nahajajo se razni izdelki, ki obstojé iz trpotčevega soku (ne izvlečka) ali pa samo apnensko-železnega siropa. Se ve da taki izdelki ne morejo imeti takega upliva, kakor izvleček, kojega jaz izdelujem, v katerem sta obe zdravilni snovi (trpotčev in apnensko-železni sirup). (854-2)

Varstvena znamka.

Svarilo.

Da se lahko loči upliven izvleček od drugih izdelkov, pazi naj se na to: da je vsaka steklenica zavita v bledeželen karton, na katerem je zakonito varovana znamka, kakoršna je tu zraven, z imenskim počrkom izdelovalca. Zahteva naj se v zalozah izrecno trpotčev izvleček s apno-železom iz Franciscus-likarne na Dunaji ali se pa direktno naroči. Izdelan mora biti v tovarni in centralni razpošiljalnici (pravi naslov za direktna naročila: Franciscus-Apothek in Wien, Hingaußstrasse 113. Cena originalnej steklenici gld. 1.10, po pošti 20 kr. več za zavijanje.

Zaloga pri gosp. lekarju U. pl. Trnkoczyju v Ljubljani in v lekarnah vseh večjih provincija njih mest.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“.

Na prodaj je v Rudolfovem (Novem mestu) na najugodnejšem kraji ležeča

prostorna hiša,

pripravna za vsako trgovino ali obrt, z devetimi sobami, prodajalnico, hlevom, petimi kletmi, prostornim dvoriščem, vrtom itd., potem tik mesta na okrajni cesti ležeč pod z velikim vrtom (posebno pripraven za izvršitev kake stavbe), shramba za vozove z njivo vred, tudi za stavbeno zemljišče uporabiti, več njiv itd., vse to pod katastralno obcino Novomeško spadajoče.

Dalje je tudi na prodaj jedno uro od Novega mesta oddaljeno

posestvo

s hišo in drugimi gospodarskimi poslopji vred. — Kaj več pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“ (861-3)

Marijinceljske kapljice za želodec,

MARIA-ZELLER TROPFEN NUR ECHT BEI APOTHEKER TRNKOCZY LAIBACH 1 STÜCK 20.

po izvirmem propisu prirejane in se dobivajo le v lekarni Trnkoczy, zraven rotovža v Ljubljani, so najboljše in, kakor mnoga spričevala potrjujejo, najskušenejše in prospanejše kapljice zoper vse želodčne bolezni in njih posledke, kakor: smrdljivo sapo, netečnost, želodčno slabost, napenjanje, kislo pehanje, koliko, želodčni katar, zgago, kamen, premočno zaslezenje, zlatenico, gnujs in vzdiganje, zlato žilo, glavobol, ako pohaja iz želodca, želodčni krč, zabasanje, preobložen želodec z jedili in pijačami, obistne in jetrne bolezni itd.

Svarilo! Še jedenkrat nam je omeniti, da so te kapljice izpostavljene velikemu ponarejanju. Mnogo ljudi je, ki neso večji v pripravljanih teh kapljic in pod imenom „Marijinceljske kapljice“ razpečavajo slednje kot ponarejene kapljice mej nevednim ljudstvom, da le morejo napraviti kako kupčijo. Te kapljice zaradi svoje brezvspešnosti neso prave „Marijinceljske kapljice za želodec“, ampak le grenka voda. Kdor torej želi pravih Marijinceljskih kapljic za želodec, pazi naj pri kupovanju vedno na gorenjo podobo Matere Božje, ki je za varnostno marko postavno zajamčena in mora biti na vsaki stekleničici. Prodaja (885-8)

„LEKARNA TRNKOCZY“ zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti. Steklenica z rablnim navodom velja 20 kr., tucat 2 gld., 5 tucatov le 8 gld.

Vsakovrstne stroje za obdelovanje lesa.

za žage, tesarije, stavbene mizarije in mizarije za hišno opravo, za tovarne, ki izdelujejo parkete, klince, sode, vozove, zaboje in stole; stroje, ki se gonijo specialno z roko ali nogo: ploščate in krožne žage (Band- und Kreissäge), stroje za žlebanje in dolbenje (Fräss- und Stemm-Maschinen) prodaja kot specialiteto (722-5).

G. Tönnies-ova tovarna za stroje v Ljubljani.

Nudalje se še priporoča za popolne zgradbe tovarn, izdelovanje transmisij s kolesi za formene iz kovanega železa in z zvezami po najnovejših sistemih, skrbce iz železa in kovine.

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kinscem SREČKE à 1 gld. 11 srečk 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kinscem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budimpešta, Waitznergasse 6. (787-24)